

HYLLI I DRITËS

Ubi Spiritus Domini, ibi libertas
(II. ad Cor. III, 17).

VOTER
KULTURE
SHOYPTARE

318
A
A-20

1

KALLNDUER 1944

VJETI XX.

S H K O D E R

Pajtimi per të perkohshmen „HYLLI I DRITËS“

Shqypni	Nji numer Fr. 2.50	Nji vjetë Fr. 20.—
Nder vende tjera	“ “ “ 4.—	“ “ “ 20.—

Themeluar në vjetin 1913 prej At Gjergj Fishtës
Del per. 12 të cillin merrj 56 faqesh

PERMBAJTJA

Luigj Gurakuqi — <i>Dikur... e sod.</i>	Faqe	1
Redaksija — <i>Fjalimi i Shk. P. Anton</i>		
<i>Harapi o. f. m.</i>		4
A. Gj. Fishta — <i>Tarallogja e Ballkanit</i>		13
A. B. Palaj — <i>Doke e kanu në Dukagjin</i>		23
Dokumenta të Historis Kombtare		26
Epri — <i>Prej Letersis Botnore</i>		35
Gjin Shpata -- <i>Jehona e Shtypit</i>		41
N. — <i>Kundrime Letratyre Botnore</i>		45
A. D. Kurti — <i>Prralla — Blê. II. Fash. 18.</i>		

Drejtimi mban tagrin mbi çdo artikull të botuem në ketë të perkohshme, tue ndaluar njëherit edhe çdo rishtypje a perkëthim.

HYLLI I DRITËS

E PERKOHËSHME KULTURALE-LETRARE

Dikur... e sod.

Gati 25 vjetë na dajm prej datës, në të cilën kje shkruie ky artikull prej *trimit të bardhë si dborë*, prej të ndierit *Luigj Gurakuqi*. Sod, si atëherë, këshillet e tija vijoje gjithnji me këne aktuale për ne, thue si mos të kishim bû kurraji hap përpara prej pikënisjes së tragjedis s' onë kombtare. Ky artikull është xjerrun prej dorëshkrimevet të pabotueme të të ndierit.

Shenjim i Redaksisë

Ndë një ditë t'errshme e të trishtueshme të Kallëndorit, i lodhum nga vjetët, e mâ fort nga mundimet e të vështirat e një jete të kaslueme pa ndalim, mbî brigje e nen shatorre, në mest të fushave të luftës, Luânî i Krues, Skandërbeu, ulte kryet madhështuer, e dirgjej e renkonte në shtrat të vdekës atje në Lesh. Rriba e murrânit i siellte në vesh ushtimen e tmershme të luftës s'ashpër qi ziente në breg të Kirit, pranë Drishtit, ndermjet të Turqve e të Shqiptarvet. Gjaku i ndezun i valonte nëpër dejt e çeliktë, e zemra trimoshe i dridhte parzmën tue rrahun me rrëmbim, e i pëlsiste nga dëshiri për të futur tuem si rrfë në ndihmë të vllazënvet të vet. Po trupî i tij i randë nuk tundej dot nga vendi. I mundun nga smundja, po jo nga luftat e rrehta e të parreshtuna nga të cilat kishte dalë gjithmonë ngadhënyes, Burri i famshëm mbyllte sÿt, e me të errej e shuhej edhe fati i Atidheut!

Trimat, shokët e tij, qi bashkë me të kishin ndamun, për sa e sa vjet, gëzime e rreziqe, e luftarët e tij mâ të permendunit mirshin rrugen e mërgimit e përndareshin në katër anët. Qytetet e tija mâ të fortat, foleë sakolash e sqifëterësh, bishin njana mbas tjeires nen

